

PREVENCIÓN = SAÚDE

Boletín para nais e pais

A prevención na casa
a mellor axuda

Boletín da Unidade Asistencial de Drogodependencias de Monforte
Equipo de Prevención

Bacharelato ou Formación Profesional, cara a onde nos diriximos?

Cando o noso fillo ou filla consigan o Graduado en Educación Secundaria, o seu período de escolarización obrigatoria terminaría. Por suposto, esa titulación básica permitiralles acceder ao mercado laboral, pero se non apostan por titulacións de maior nivel veranse abocados a empregos de baixa cualificación.

Unha maioría terá que elixir entre a Formación Profesional de Grao Medio ou o Bacharelato. As súas competencias persoais, os seus hábitos de estudo, os seus intereses e a súa proxección no futuro condicionarán esta importante decisión.

Os adultos debemos estar informados, orientalos e colaborar con eles a fin de que transiten pola vía formativa da súa elección nas mellores condicións, e sobre todo saiban que poden empregar pasarelas dunhas modalidades a outras, é dicir, volver empezar.

Se elixen o Bacharelato, xa saben que son estudos que conducen directamente a máis estudos, e por tanto é unha opción que condiciona a década seguinte da súa vida. Van afrontar un período de altísima esixencia académica, así que tal vez podamos lembrar como foi para nós aquela angustiada sensación de que nos xogabamos o futuro, aínda que non fora así. Tócanos comprender, apoiar e vixiar calquera exceso de estrés.

Se optaron pola Formación Profesional é probable que lles sorprendan a adecuación dos estudos aos seus intereses, a practicidade das aprendizaxes e a proximidade do mundo laboral. Ademais, a oferta de titulacións de FP é moi extensa, o que permite elixir profesións novas, de alta demanda, en función dos seus intereses e aptitudes.

Bachillerato
Vs
Formación
Profesional

POR GRUPO DOCTRINUM

Consellos útiles para este momento

Para poder elixir a mellor opción, entre estudar Bacharelato ou dirixirse a Formación Profesional, deixámosvos unhas claves que poden resultar de utilidade:

1. Permitirlles a reflexión. Xa non vai se é posible impoñer nin obrigar a estudar. Os hábitos de traballo, os horarios vitais, deben de levar varios anos en funcionamento. Agora teñen que chegar ás súas propias conclusións en canto aos estudos, e mesmo equivocarse ao elixir e aprender dos seus erros. Podemos aconsellarlles a partir dos seus puntos fortes, pero xa non podemos rectificar por eles.

2. Manter as normas máis valiosas. Os límites son máis importantes que nunca, pero só aqueles que son verdadeiramente esenciais. As normas para os fillos de dezaseis a dezoito anos deben ser poucas, razoables, realistas e dirixidas ao fundamental. No que permita marxes para o erro, mellor confiar neles.

3. Falar menos e escoitalos máis. Eles son quen se atopa ante as probas para superar e a nosa tarefa debe fundamentarse en miralos con atención e escoitalos o mellor que saibamos. Só así poderemos estar dispoñibles e converternos no apoio familiar que necesitarán sempre ao longo da vida.

4. Preguntar máis, permitirilles proxectar o seu futuro. As preguntas son fundamentais para pensar, para desenvolver o pensamento crítico, para distinguir os feitos das opinións. As nosas preguntas deben mobilizar a súa capacidade de razoar e de explicarse a si mesmos: por qué? Como vas facelo? Para qué? Como che ves ti no futuro? Que tipo de traballo gustaríache?, Que crees que se che dá mellor? Debemos animalos a comprender que as súas afeccións, se realmente apaixónanlles, tamén poden ter un enfoque laboral. É importante estar preparados para aconsellar profesionalmente cando nos pidan consello, que o farán. A resposta non pode conformarse cun «estuda o que queiras». Debemos axudalos a aclarar as súas ideas: que é o que che gusta? Onde sentirías máis cómodo/a? Que che imaxinas facendo o resto da vida?

5. Compartir tempo. Debemos poñer en común inquietudes, proxectos e desexos, con calquera excusa porque o importante é que a comunicación flúa. Nunca deixemos de sentirnos unha familia.

6. Confianza, respecto... e moitas conversacións. Coñecer e respectar os seus dons, as súas afeccións, as cousas que lles ilusionan, poñer en valor as que se lle dan ben, as que son valiosas para eles. A confianza e o recoñecemento chegan a través da conversación, sendo xenerosos co tempo que lles dedicamos ou polo menos coa nosa dispoñibilidade para eles, buscando o espazo, apagando os nosos móbiles e redes cando esteamos en familia. Ante calquera feito ou noticia, debemos preguntar a súa opinión. Seica non lembramos o formada que estaba xa a nosa visión do mundo aos dezasete anos? Por que entón cremos que eles son inmaturos? Tamén debemos falar do mundo laboral, debido a que o coñecemos: cousas novas que están a pasar, novos profesionais que busca a nosa empresa, por onde van as tendencias do noso sector. Non se trata de que sigan os nosos pasos, senón de que aprendan a ter en conta o contexto económico e profesional no que van ter que desenvolverse.

7. Confiar na súa capacidade de organización. Da mesma forma en que culminaron a Secundaria, serán capaces de sacar adiante este novo período. E así llo diremos.

8. Moderar a nosa presión sobre os resultados académicos. Os bachareis van recibir unha presión inusitada para aumentar as notas, sobre todo para a Selectividade. Quen optou pola FP probarán por primeira vez a esixencia empresarial. Na medida do posible, non aumentemos esta presión, senón enviemos sinais de apoio, orientemos e, de cando en vez, premiemos o seu esforzo. Moitos llo merecen e, con todo, como van ben, considerámolo natural.

9. Implicarnos no seu. Ás veces, sentimos a tentación de manternos á marxe, sen decatarnos de como son as súas materias nin canto lles custan. Pero é importantísimo que esteamos ao tanto dos contidos que estudan.

WhatsApp

604 059 719

DÚBIDAS ? *Pregunta e infórmate*

**Tabaco, alcol,
outras drogas,
condutas adictivas**

Facebook: UNIDAD ASISTENCIAL
DE DROGODEPENDENCIAS DE MONFORTE

Suxerencias e comentarios:

uad@concellodemonforte.com

Se queredes poñervos en contacto
connosco, estamos en:

**UNIDADE ASISTENCIAL DE
DROGODEPENDENCIAS
SERVIZO DE PREVENCIÓN**
Plaza da Estación - 17
27400—Monforte de Lemos (Lugo)

Facebook:

Unidad Asistencial de Drogodependencias
Monforte de Lemos

TLF. 982 40 04 95

Rex. C-27-000100

CONCELLO DE
MONFORTE
DE LEMOS

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE SANIDADE

SERVIZO
GALEGO
DE SAÚDE

UAD

UNIDADE ASISTENCIAL
DE DROGODEPENDENCIAS
MONFORTE DE LEMOS

Conclusión

Comprender, escoitar e mirar son os nosos bos propósitos para axudar aos nosos fillos e fillas a elixir a mellor opción académica e a camiñar seguros pola adolescencia.

BOA ELECCIÓN!

Fonte: Carmen Guaita Filósofa, escritora e mestra xubilada. Forma parte do equipo de Up!family onde colabora como autora e titora.